

INKERIN

K I R K K O

3/91/2014

Kikkerissä hoidetaan
vanhuksia arvostaen

Dikoni
– turvaa lapsille ja äideille

Valoa
vangituille

Diakonia ilmentää kristillistä uskoa

Kuva Kristiina Paananen

Auttakaa puuttees-
sa olevia pyhiä,
osoittakaa vie-
raanvaraisuutta. Siu-
natkaa niitä, jotka tei-
tä vainoavat, siunatkaa
älkääkää kirotko. Iloit-
kaa iloitsevien kanssa,
itkekää itkevien kans-
sa. Olkaa keskenän-
ne yksimielisiä. Älkää
pitäkö itseänne muita
parempina, vaan aset-
tukaa vähäosaisten
rinnalle.

INKERIN

KIRKKO

3/91/2014

Inkerin kirkko on perustettu v. 1611. Uudelleen se rekisteröitiin v. 1992 nimellä "Evankelis-luterilainen Inkerin kirkko Venäjällä". Kirkkoa johtaa piispa. Keskuskanslia sijaitsee Pietarissa.

Rovastikuntia on seitsemän: Länsi-Inkerin, Pietarin, Karjalan, Moskovan, Volgan, Uralin sekä Siperian rovastikunta. Seurakuntia on yhteensä koko Venäjän federaation alueella, Viron rajalta Baikalin rannoille saakka, noin 80.

Inkerin Kirkko -lehti perustettiin joulukuussa 1991. Lehti ilmestyy suomen- ja venäjänkielisenä versioina. Suomenkielinen Inkerin Kirkko välittää tietoa kirkon nykypäivästä Suomessa asuville inkeriläisille sekä suomalaisille seurakunnille, järjestöille ja yksityisille tukijoille.

www.inkerinirkko.fi
www.elci.ru

Tässä numerossa:

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Kikkerissä hoidetaan vanhuksia arvostaen ja sydämellä
- 6 Inkerin kirkon ja seurakuntien uutisia
- 12 Diakoniatyössä tuhkasta nousee uutta elämää
- 14 Dikoni – turvaa lapsille ja äideille
- 16 Ovet auki perhetyölle
- 14 Dikoni – turvaa lapsille ja äideille
- 18 Turvallinen vanhuus palvelutalossa
- 19 Vierellä kulkija
- 20 Valoa vangituille
- 22 Inkerin kirkkopyhä Lahden Joutjärvellä
- 23 Kylien sitkeät
- 24 Sokeripullaa ja maitoa

Pääkirjoitus

Piispa Aarre Kuukauppi
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Pyhä ja ehdoton Jumala

... ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa (Fil. 4:7).

Terveisiä sateisesta Pietarista. Sade tekee hyvää kuivalle maalle kesän helteiden jälkeen. Niin myös Pyhä Henki, kuin vilvoittava sade, kostuttaa meidän sydämemme ja ajatuksemme, että me kantaisimme runsasta hedelmää.

Suomi on ihana maa elää, myös hengellisessä mielessä. Kesällä saa nauttia kristillisestä tarjonnasta yli kymmenessä hengellisessä juhlassa eri puolilla Suomea. Herätyskristillisyyden on kirkolle suuri siunaus. Tänä kesänä sain kutsun puhujaksi kolmeen juhlaan: Evankeliumijuhla Lahdessa, Rauhan Sanan Suvijuhlat Yli-Torniolla ja Orpokotijuhlat Saarella. Kaikkialla Jumalan Sana puhutteli, lohdutti ja rohkaisi uskollisuuteen.

... sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä (Room. 14:17). Juuri sellainen tunnelma oli näissä juhlissa, kun siellä julistettiin syntien anteeksiantoa - evankeliumia - ja opetettiin perinteistä luterilaista tunnustusta. Oli maitoa vastasyntyneille ja kovempaa ruokaa uskossa oleville. Tuli sellainen olo, että Suomi on hengellinen paratiisi, jossa on hyvä olla. Kuvan pilasi Helsinki-kulkue, jonka ajamia arvoja kritityt Jumalan Sanan mukaan voivat pitää vain syntinä. Valitettavasti joku pappi toimi vastoin Jumalan käskyjä ja siunasi kahdesta naisesta muodostuvan pariskunnan.

Me kaikki olemme syntisiä, vain armosta saamme uskon kautta synnit anteeksi. Siksi onkin tärkeää, ettei syntiä peitellä millään kauniilla puolustuksella,

vaan annetaan mahdollisuus jokaiselle tehdä parannus Jumalan Sanan voimasa. Muuten Jumalan viha ilmestyy tavaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa.

Koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltansa turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. - - - Sentähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa... (Room. 1:21, 24)

Jumala on ehdoton. Hän on Pyhä eikä voi hyväksyä syntiä. Puolustus, että muka Jeesus Kristus on rakkaudessa avara ja armahtavainen ja hyväksyy kaikki ihmiset, pitää paikkansa, mutta Hän antaa anteeksi synnin ja sanoo: "Mene, äläkä tästedes syntiä tee." Hän myös opetti, ettei saisi edes katsoa himoitien naista, ettei se olisi syntiä. Se johdattakoon meitä ymmärtämään, että synti on synti eikä sen kanssa saa leikitellä eikä sitä vähätellä. Tehkää parannus -kehotus kuuluu kaikille ihmisille. Jumala antaa siihen voimaa, kirkastaa meille oman tahtonsa ja johdattaa meidät tuntemaan totuuden, että me oikein ymmärtäisimme Jumalan rakkauden Jeesuksessa Kristuksessa.

Rukoilkaamme elon Herraa, että Hän antaisi meille voiman ja resursseja toteuttaa Hänen tahtoansa, että kaikki ihmiset pelastuisivat.

+ Aarre Kuukauppi

Anna Raut (vas.) jätti Kikkerin palvelutalon johtajuuden kesäkuussa. Aleksandra Seliverstovalle (oik.).

Raisa (vas.) on talon vanhin asukas. Palvelutalo on ollut hänen kotinsa jo neljätoista vuotta.

Kikkerissä hoidetaan vanhuksia

ARVOSTAEN ja SYDÄMELLÄ

Länsi-Inkerissä sijaitsevassa Kikkerin palvelutalossa on aina vallinnut kodikas ja lämmin ilmapiiri. Kesäkuun alussa ilmassa oli myös haikeutta, kun taloa 21 vuotta johtanut Anna Raut jäi eläkkeelle. Ohjat otti vastaan Inkerin kirkon diakoniajohtaja Aleksandra Seliverstova, joka viihtyy vanhusten parissa ja arvostaa heidän elämäkokemustaan.

*Teksti: Darja Shkurljateva, Kristiina Paananen
Suomennokset: Merja ja Kari Karjalainen
Kuvat: Kristiina Paananen*

Kikkerin alueen inkeriläisvanhusten parissa tehtävä työ alkoi vuonna 1993 suomalaisen Villa Inkeri ry:n toimesta ns. Paronin talossa, vanhassa kartanossa. Toiminnan pyörittämiseen tuli vuosittain avustusta Raha-automaattiyhdistykseltä, joka rahoitti myös nykyisen, vuonna 1997 valmistuneen uuden palvelutalon. Myöhemmin samalle tontille nousi kaksi pientä rivitaloa itsenäiseen asumiseen kykeneville vanhuksille.

Raha-automaattiyhdistyksen tuki loppui vuonna 2010. Palvelutalo siirtyi 2012 Inkerin kirkolle, virallisesti sen Suomessa rekisteröidyn edustuston nimiin. Villa Inkeri ry jatkaa toimintaansa Suomessa taustajärjestönä, joka järjestää mm. keräyksiä palvelutalon toiminnan tukemiseen. Osa tuloista tulee Kikkerin kunnan sosiaalitoimelta, joka ostaa talosta palveluja.

Tehtaasta vanhainkotiin

Kupanitsan seurakunnasta löytyi 1990-luvun alussa henkilö, joka pastori **Arvo Survon** ehdotuksesta rohkeni vaihtaa tehdastyönsä vanhusten hoitamiseen ja palvelutalon johtami-

seen. Kahden vuosikymmenen aikana **Anna Raut** ehti nähdä työssään monet muutokset.

- Paronin talossa asui kuusi vanhusta ja 24 kävi päivittäin lounaalla. Uuteen rakennukseen tuli 24 paikkaa, mutta ei päiväosastoa. Hakemuksia oli enemmän kuin oli paikkoja. Otimme huonoimmassa kunnossa olevat, muut jäivät johon. Puolet asukkaista oli silloin inkeriläisiä, puolet lähi-seudun venäläisiä. Pyrimme auttamaan kaikkia avun tarpeessa olevia kansallisuudesta tai kielestä riippumatta.

- Nyt ne, jotka suinkin pärjäävät omin voimin, haluavat olla kotona. Inkeriläisiä on enää pieni osa. Palvelutaloon tulee paljon dementikkoja ja vuoteessa olevia. On raskasta katsoa siinä tilassa olevia ihmisiä, sillä tänne on valikoitunut hyväsydämiä työntekijöitä, jotka antavat osan sydämestään vanhuksille.

Vastuu uusille harteille

- Venäjällä naiset jäävät eläkkeelle 55-vuotiaana. Löin ennätysten, kun tein töitä vielä ylimääräiset kaksitoista vuotta. On tietysti sääli jäädä pois, mutta jos jotakin tarvitaan tai mi-

nun tulee ikävä vanhuksia, tulen käymään täällä, Anna Raut lupasi läksiäisjuhlassaan.

Juhla alkoi 1.6.2014 jumalanpalveluksella Kupanitsan kirkossa ja jatkui sen jälkeen palvelutalossa. Tervehdyksiä esittivät Kupanitsan seurakunnan lisäksi Suomen Pietarin pääkonsulaatin, Villa Inkeri ry:n sekä Inkerin kirkon edustajat. Kollegat kolmesta muusta Inkerin kirkon vanhainkodista kiittivät Annaa esimerkillisestä työstä ja valmiudesta aina auttaa työvereitaan vaikeuksien tullen.

Palvelutalon työntekijöille ja asukkaille päivä oli hyvin haikeaa. Silti heiltä riitti lämpimiä sanoja myös uudelle johtajalle, joka toivotettiin sydämellisesti tervetulleeksi taloon. Anna Raut itse toivotti seuraajalleen voimia ja terveyttä. ”Vanhoja ihmisiä täytyy rakastaa ja heidät tulee hyväksyä sellaisina kuin he ovat”, hän evästi **Aleksandra Seliverstovaa**.

Palvelevalla mielellä

Kesäkuun alusta palvelutaltoa johtanut Aleksandra Seliverstova on koulutukseltaan opettaja. Lisäksi hän on opiskellut Inkerin kirkon Teologisessa Instituutissa teologian perusteita, diakoniaa ja nuorisotyötä. Kotiseurakunnassaan Hiitamäellä hän toimi vapaaehtoisena nuorisotyöntekijänä ennen siirtymistään vuonna 2011 Inkerin kirkon diakoniatyön johtajaksi, missä tehtävässä hän edelleen jatkaa osa-aikaisesti.

Seliverstova sanoo haluavansa tehdä työtä, jonka kokee tärkeäksi. Sellaista tarjoaa esimerkiksi diakoniatyö. Hän on mielellään tekemisissä vanhusten kanssa. Työ on konkreettista ja sen vastuullisuus viehättää. Vanhusten lisäksi johtajalla on alaisenaan 19 työntekijää.

- Olemme aluksi nuoria ja terveitä, mutta me kaikki vanhenemme. Vanhusten usein raskaatkin elämäntarinat rikastuttavat ja auttavat ymmärtämään historiaa. Me nuoret saam-

me vanhuksilta neuvoja ja voimme puolestamme jakaa heille elämäniloa ja energiaa. Kultainen sääntö neuvoo meitä palvelemaan, myös vanhoja ihmisiä, Seliverstova muistuttaa.

Arkea, ideoita ja unelmia

Palvelutalossa vanukset kuluttavat aikaansa lukien, toiset kävelevät pihalla ja syöttävät lintuja. He kiertelevät kukkapenkien luona ja antavat puutarhanhoitoneuvoja. Viikonloppuisin psykologi pitää ryhmäkeskusteluja ja oppitunteja. Hiljattain palvelutalossa alkoi uudelleen voimistelu, jota vetää sairaanhoitaja. Aleksandra Seliverstova pitää tärkeänä, että mummut eivät vain istu kaiket päivät katsomassa televisiota.

- Jotkut mummut haluaisivat kirkkoon jumalanpalveluksiin. Siihen tarvitsisimme auton. Aikaisemmin täällä kävi pastori kerran viikossa pitämässä hartauden. Haluaisimme takaisin tämän käytännön ja olemme jo neuvotteleet siitä Kupanitsan kirkkoherran kanssa. On hyvä, jos täällä vierailee myös vapaaehtoisia, kuten nuoria ja kirkkokuoroja. Kesäkuussa meillä kävi Inkerin kirkon seurakunnista nuoria, jotka kai-voivat kasvimaata, maalasivat huvimajan ja purkivat muurin. Yleensä on ajateltu, että vapaaehtoiset tulevat Suomesta, mutta nyt omat nuoremme vastasivat kutsuuni.

- Yksi tärkeimmistä asioista on palvelutalon kunnostaminen. Haluaisimme palkata hierojan ja viritellä myös taideterapiaa. On tärkeää saada lisää virikkeitä vanhusten vapaa-aikaan. Äskettäin täällä kävi lastenkeskuksesta lapsia laulamassa ja leikkimässä mummojen kanssa. Siitä riitti vanhuksille viikoksi jutun juurta. Myös kurssit henkilöstön ammattitaidon lisäämiseksi ovat tarpeen, Seliverstova luettelee.

Ideoita ja voimia uudella johtajalla olisi vaikka mihin. Ensisijaisesti työlliställä odottavat kuitenkin paloturvallisuus- ja tuholäistorjunta-asiat, tekniset asiakirjat, katon korjaaminen ja siihen rahoituksen löytäminen... Taideterapia saa hetken vielä odottaa.

Inkerin kirkon uutisia

KIRKKOHALLITUKSEN PÄÄTÖKSIÄ

23.05.2014

- Pastori **Sergei Pershinin** valtuuksia Joshkar-Olan marilais-venäläisen seurakunnan kirkkoherrana jatketaan kahdella vuodella.
- Pastori **Juri Volodarskij'n** valtuuksia Kanneljärven Pyhän Pietarin seurakunnan kirkkoherrana jatketaan kahdella vuodella.
- Diakoniajohtaja **Aleksandra Seliverstova** nimitetään Kikkerin palvelutalon johtajan virkaan 01.06.2014 alkaen, mistä lähtien hän jatkaa diakoniajohtajan virassa 50 %:sesti.
- **Valeria Aleksandrova** palkataan diakoniasihteeriksi 50 %:sesti.
- **Darja Shkurljateva** palkataan viestintäkoordinaattoriksi ajalle 01.06. - 31.12.2014.
- Lähetystyöntekijä **Samuel Laukanen** (Kylväjä) kutsutaan palvelemaan Inkerin kirkkoa.
- Diakoni **Dmitri Rozet** vihitään pastoriksi Viipurin Pyhän Pietarin ja Paavalin seurakuntaan.
- Diakoni **Boris Tshuprov** vihitään pastoriksi Johannes Kastajan seurakuntaan Pietariin.
- **Roman Suharev** siunataan katekeetaksi Viipurin Pyhän Pietarin ja Paavalin seurakuntaan.
- Perustetaan teologinen komissio, johon kuuluvat piispa **Aarre Kuukauppi** ja pastorit **Mihail Ivanov**, **Aleksandr Prilutskij**, **Olav Pantshu**, **Ivan Laptev** ja **Dmitri Rozet**.

In Memoriam Aimo Kymäläinen

Rovasti **Aimo Kymäläinen** (s. 1928) sai kutsun vanhurskasten lepoon 27.07.2014 Helsingissä. Kymäläinen teki elämäntyönsä Sley:n palveluksessa. Eläkkeelle jäätyään hän toimi synnyinkaupunkinsa Viipurin evankelis-luterilaisen seurakunnan kirkkoherrana vv. 1991-1994.

Pietarin alueen kuvernöörin neuvosto koolla

Piispa **Aarre Kuukauppi** osallistui 30. heinäkuuta Pietarin alueen kuvernöörin neuvoston kokoukseen, jossa käsiteltiin kansojen välisiä suhteita. Kokouksen aiheena oli

”Maahanmuuttopolitiikka ja sen käytännön toteutus Pietarin alueella”. Kokous pidettiin Viipurissa ja siellä puhuttiin ensisijaisesti Ukrainan pakolaisille tarkoitettua avusta sekä yleisesti maahanmuuttajille suunnattua toiminnasta.

Kuvernööri **Aleksander Drozhdenko** kehotti yhteiskun-

nallisia ja uskonnollisia järjestöjä koordinoimaan toimiaan viranomaisten kanssa, jotta apu maahanmuuttajille olisi ajankohtaista, kattavaa ja tehokasta.

Neuvosto perustettiin loka-kuussa 2013. Siihen kuuluu viranomaisten, julkisten ja uskonnollisten yhdistysten ja kulttuuriyhdistysten edustajia sekä kansojen välisten suhteiden asiantuntijoita.

*Inkerin kirkon tiedotus
Suomennos: Liliann Keskinen*

Radio ja televisio uskon asialla

Pietarin Pyhän Mikaelin seurakunnan pastori **Sergei Nezhdanov** on tehnyt kristilliselle Radio Maria -kanavalle ohjelmia yli viisi vuotta. Nezhdanov toimittaa HIV-tartunnan saaneille suunnattua ohjelmaa ”Tulen elämään” yhdessä toisen luterilaisen pastorin, **Dmitri Zentshenkon** kanssa. Jokaisella lähetyksellä on teema, josta pastorit alkurukouksen jälkeen alkavat keskustella. Lähetys on avoin, joten kuulijat voivat soittaa ohjelmaan ja esittää kysymyksiä tai mielipiteitään. Ohjelmassa huomioidaan kristilliset juhlat ja kirkolliset tapahtumat. Päätoimittaja **Aleksei Pirogovin** mukaan ohjelmaa arvostetaan ja sillä on paljon kuulijoita.

Karjalan televisiossa on pyörinyt pitkään ohjelma ”Kristinuskon ABC”. Suomenkielinen ohjelma tekstitetään venäjäksi ja se näkyy joka toinen torstai Venäjän 1-kanavalla. Ohjelman isäntänä toimii pastori Pentti Smeds. (IK)

Vuokralaiset löytyivät

Inkerin kirkko on tehnyt uudeleerijärjestelyjä omistamissaan tiloissa Pietarissa. Pyhän Marian seurakunnan kanslia on muuttanut kirkon viereisestä kiinteistöstä kirkon yläkertaan, entiseen vierashuoneeseen, ja entinen kansliahuoneisto on vuokrattu kahdelle liikeyritykselle. Vuokrasopimukset allekirjoitettiin juhannuksen jälkeen. (IK)

Rakentaminen etenee

Kazanin kirkkoprojektin ensimmäinen vaihe saatiin päätökseen tammi-kuussa, jolloin seurakunnan toiminta siirtyi uuteen seurakuntasiipeen. Nyt vieressä oleva vanha kirkko on purettu ja sen paikalle alkaa nousta uusi kirkkosali.

Muurmanskissa on pystyssä uuden kirkon ensimmäisen kerroksen seinät. Seuraavana vuorossa on toisen kerroksen betonilaatta, jonka osalta käynnissä ovat parhaillaan rahoitusneuvottelut. Tavoitteena on saada vesikatto valmiiksi

si elokuuhun 2015 mennessä, jonka jälkeen alkavat sisätyöt.

Karatuzassa Siperiassa on edetty kirkkotalon ja kattorakenteiden tekoon. Ala-Bulankan rapistuneen vanhan kirkon hirret purettiin v. 2012 ja siirrettiin Karatuzaan. Rakentamisen ensimmäinen vaihe eli kellari on valmis ja ulkoseinät pystytetty. Tornin ja katon aloituksen lomassa valmistellaan lämmitysjärjestelmän tekemistä. Seuraava työvaihe on sisäseinien (vanhojen hirsien) puhdistaminen ja suojaus. (IK)

Uusi lukuvuosi käyntiin Teologisessa Instituutissa

Lapsi- ja nuorisotyöntekijöiden kurssi alkoi 20. Lelokuuta. Kurssilla on kahdeksan opiskelijaa neljästä eri rovastikunnasta: viisi Pietarista, yksi Länsi-Inkeristä, yksi Uralilta sekä yksi Siperiasta.

Teologisten kurssien osalta parhaillaan on käynnissä uudistukset, jotka tulevat vaikuttamaan mm. peruskurssin sisältöön. Peruskurssille on ilmoittautunut 12 henkilöä. Lopulliset päätökset opiskelijavalinnoista ja kurssin sisällöstä tehdään lokakuussa.

Teologian kandidaatin tutkintoon johtava kurssi alkaa joka toinen vuosi. Tänä syksynä uusia opiskelijoita ei oteta. Lokakuun lopulla alkavalle maisterikurssille on ilmoittautunut viisi opiskelijaa. Kaikki ovat Inkerin kirkon nykyisiä työntekijöitä. (IK)

Kirkot ja viranomaiset yhteisen pöydän ympärillä

Kesän ja alkusyksyn aikana Leningradin alueen aluehallinto on kutsunut alueella toimivia kirkkoja ja uskonnollisia yhteisöjä keskustelemaan pyöreän pöydän ympärille eri tunnustuskuntien välisestä yhteistyöstä sekä hallinnon ja uskonnollisten yhteisöjen välisestä yhteistyöstä. Keskusteluja on käyty kaikkiaan neljä kertaa.

Erityisesti esille on nousut yhteistyö erilaisissa sosiaalisissa projekteissa. Aluehallinnon puolelta iloitaan,

että kristinuskoon kuuluu oleellisena osana vähäosaisien auttaminen, mutta ollaan varovaisia, ettei hyväntekeväisyyden nimissä harrasteta uskonnollista väkivaltaa. Luonnollista yhteistyötä eri tunnustuskuntien välillä on myös kristikunnan suurten juhlien, joulun ja pääsiäisen, viettäminen yhdessä. Se, että Venäjällä näiden juhlien ajankohdat eivät satu yksiin, ei ole esteenä.

*Teksti: Darja Shkurljateva
Suomennos: Erja Ivanova*

Piispa Aarre Kuukauppi vihi 13.7. Pyhän Marian kirkossa Pietarissa pastoriksi kaksi diakonia: Dmitri Rozet Viipurin Pyhän Pietarin ja Paavalin seurakuntaan sekä Boris Tshuprov Johannes Kastajan seurakuntaan. Kuvassa vas. Alpo Hyvärinen (Kylväjä), Boris Tshuprov, piispa Kuukauppi, Dmitri Rozet sekä Pyhän Marian kirkkoherra Mihail Ivanov. Kuva Tanja Paas

Valtakunnallinen kirkkokolehti Kazanille

Suomessa kannettiin 3.8.2014 valtakunnallinen kirkkokolehti Inkerin kirkolle kuuluvan Kazanin seurakunnan kirkkorakentamisen hyväksi. Kolehden tuotto oli 10.9. mennessä 53 042 €. Kazanin seurakunta kuuluu Uralin rovastikuntaan. (IK)

**Inkerin kirkon
tuoreimmat uutiset**

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Jalmari Laurikkalasta elokuva

Inkerin kirkon merkittävästä hengellisestä isästä, rovasti Jalmari Laurikkalasta (1882-1957), on tekeillä dokumenttielokuva. Käsikirjoituksesta ja ohjauksesta vastaa alan monitaituri **Arto Myllärinen**, joka kiersi alkukesästä suomalais-venäläisen filmiryhmän kanssa Pietarin ja Länsi-Inkerin rovastikuntien alueella keräämässä vaikutteita elokuvaan sekä materiaalia esittelyvideoon.

- Inkerin kirkon piispa **Aarre Kuukauppi** rinnastaa Laurikkalan Paavo Ruotsalaiseen. Jalmari Laurikkala oli suuri uskon isä sinä ateistisena ja vaikeana aikana, jolloin kirkon oletettiin kuolevan, toteaa työryhmässä mukana oleva Inkerin kirkon emerituspääsihteeri **Isto Pihkala**.

Suomalainen Jalmari Laurikkala lähti vuonna 1909 nuorena pappina Inkerinmaalle ja työskenteli siellä vuoteen 1937, jolloin hänet karkotettiin Suomeen. 1950-luvulla hän toimi Ruotsin inkeriläisten pappina. Elokuva etenee Laurikkalan elämänkaaren mukaisesti painottuen aikaan, jolloin hän toimi pappina inkeriläisten parissa.

- Tämän miehen ja kokonaisen kansan eli inkeriläisten tarina on poikkeuksellisen värikäs ja dramaattinen. Siinä on samankaltaisia syvällisiä aineksia, kuin suurissa elokuvissa. Toivon, että saamme elokuvan kautta välitettyä siunauksia syvyydestä ja rohkaistua tässä ajassa kipuilevia ihmisiä. Kannattaa toimia rohkeasti, olla valona ja suolana, Myllärinen innostuu pohtimaan elokuvan tarkoitusta.

Elokuvasta tulee kolmiosainen, televisioon sopiva dokumentti, jossa näyttelijät näyttävät todellisia tapahtumia. Laurikkalan ohella dokumentti tekee tunnetuksi myös Inkerin kansaa ja kirkkoa. Elokuvaan tullaan tarjoamaan mm. Suomen, Ruotsin, Viron ja Venäjän televisioille. Elokuva valmistuu vuonna 2017, joka on sekä Suomen itsenäisyyden että reformaation juhluvuosi.

Kristiina Paananen

Vladimir Karttunen (vas.), Arto Myllärinen ja Isto Pihkala tekivät Laurikkalasta kertovan elokuvan kuvauksia mm. Moloskovitsan kirkon rauniolla.

Missio Baikalilla ommeltiin tilkkutäkkiä

Vuodesta 2008 perinteenä ollut Inkerin kirkon nuorten lähetysmatka Siperiaan suuntautui tänä kesänä Baikalille. Ryhmässä oli nuoria Pietarin alueelta, Kazanista ja Joskar-Olasta. Koko matka halki Venäjän tehtiin autolla.

Osa ryhmästä jäi pitämään lastenleirejä Omskin lähellä sijaitseviin kyliin, joiden asukkailla on virolaisia, latvialaisia ja suomalaisia sukujuuria. Jotkut näillä leireillä olleet lapset ovat jo kasvaneet, lähteneet Omskiin opiskelemaan ja siellä löytäneet tiensä luterilaisen seurakunnan yhteyteen.

Toinen osa ryhmää jatkoi matkaa Ulan-Udeen. Baikalin rannalla pidettiin rippileiri, johon osallistuneet olivat pääasiassa nuoria, tosin leirille osallistui myös yksi pariskunta

ja yksi mummo. 20.7. pidetyn juhlahumalanpalveluksen yhteydessä kastettiin kolme ja konfirmoitiin yhdeksän leiriläistä.

Ulan-Udessä ryhmä tapasi myös paikallisia, jotka olivat Pietarissa kääntyneet kristinuskoon. Erään perheen poika tuli Pietarissa uskoon ja kastettiin Keltossa. Nyt koko perhe on uskossa ja kodissa järjestetään seuroja. Myös heidän naapurinsa on tullut uskoon.

Lähetysmatkat yhdistävät suurten välimatkojen kirkkoa käytännön palvelutyössä. Lähetysjohtaja **Ivan Laptev** totesikin, että matkan yksi tarkoitus on jättimäisillä pistoilla ommella yhteen Inkerin kirkon tilkkutäkkiä.

Teksti: Darja Shkurljateva
Suomennos: Erja Ivanova
Kuva: Anitta Lepomaa

ONNEA JA SIUNAUSTA!

Arvo Survo vietti 60-vuotispäiväänsä 23.07.2014 Kupanitsan kirkossa. "Vaka vanha Arvo Survo", lauloi viisikielisen kanteleen säestyksellä Länsi-Inkerin lääninrovasti **Pavel Krylov** jäljitellen Kalevalan runojen Väinämöistä. "Vaka nuori Arvo Survo", hän sitten korjasi ja hauskuutti yleisöä.

Survoa juhlistettiin Inkerin kirkon hengellisten kesäjuhlien yhteydessä, missä aiheena oli lähetys.

- Kiitämme Herraa siitä, että Hän on antanut meille Arvon, joka vastasi Jumalan kutsuun niin, että hänestä tuli julistaja vuosina, jolloin julistaminen vaati päättäväisyyttä ja sankarillisuutta, totesi lähetysjohtaja **Ivan Laptev** onnittelupuheessaan.

Teksti: Daria Shkurljateva
Suomennos: Liliann Keskinen
Kuva: Tanja Paas

Toksovan seurakunta toimii yhdeksän kylänevoston alueella sisältäen entisen Toksovan ja Lempaalan pitäjän alueet. Olen toiminut takavuosina seurakunnan kirkkoherrana vapaaehtoisperiaatteella, kunnes tulin Inkerin kirkon papin eläkeikään. Nykyään käyn Toksovassa kerran kuussa, muutaman päivän kerrallaan.

Käyntieni yhteydessä käyn tapaamassa noin kymmentä inkeriläisvanhusta seurakunnan alueella ja lisäksi vierailen sairaalassa. Tavoitan myös Osselin kylän asukkaita. Heitä kokoontuu yhteen kotiin noin kymmenen henkeä. Lähes joka kuukausi vanhukset vähenevät.

Tämän vuoden alusta lähtien sain pitää käynteilläni rippikoulua, johon osallistui 18-50-vuotiaita naisia. Heistä suurin osa oli Rappulan kylästä. Helluntaina pidettiin konfirmaatiojumalanpalvelus. Konfirmaation kautta seurakunnan äänivaltaisiksi jäseniksi liittyi kolmetoista henkeä.

Teksti: Esko Haapalainen – Inkerin kirkon pastori
Kuva: Jevgeni Tereshkin

Konfirmaatiojuhla Toksovassa

Kirkkoherra Eero Kuukauppi (vas.) ja pastori Esko Haapalainen (oik.) konfirmoivat helluntaina kolmetoista henkeä Toksovassa.

Musiikin juhlaa

Inkerin kirkon seurakunnissa vietettiin erilaisia musiikkiin liittyviä juhlia kesän aikana. Petroskoin Pyhän Hengen kirkossa oli 24.5. konsertti temalla "Jumalalle kunnia iankaikkisesti". Esiintyjinä olivat kanttori **Irina Rozanova**, Kelton kirkkokuoro **Maria Skipperin** johdolla sekä Petroskoin oma kirkkokuoro **Julia Mihailovan** johdolla.

Skuoritsassa vietettiin 12.6. perinteistä musiikkifestivaalia. "Pyhän ilon virret" -tapahtumassa esiintyivät

kirkkoherra **Pavel Krylov** (kantele), **Svetlana Musina** (sopraano), **Marina Väisä** (urut), **Jelizaveta Pantshenko** (urut), **Marina Skipper** (piano) sekä **Darja Shkurljateva** (sello). Kirkkokuoroista mukana olivat Skuoritsan, Hatsinan, Tuutarin ja Kelton kuorot sekä lisäksi lasten- ja nuortenkuoro Lähde.

Terijoen Kristuksen kirkastumisen kirkossa alkoi 2.7. festivaali "Musiikki ja kirkko", joka jatkui koko heinäkuun lauantaisin ja sunnuntaisin pidetyillä konserteilla.

- Musiikki ja kirkko on luonnollinen yhdistelmä. Halusin tuoda esille,

miten ihmiset eri maissa hahmottavat musiikkia ja siksi konserteissa on skandinaavista, saksalaista, ranskalaisista ym. musiikkia. Kuulijat voivat tutustua esimerkiksi musiikkiin, joka on tyypillistä italialaiselle jumalanpalveluselämälle, mutta jota me emme tänä päivänä miellä liturgiseksi, vaikka se aikoinaan tehtiin katoliseen kirkkoon, kertoo Terijoen seurakunnan kanttori **Darja Meerkova**.

Teksti: Oksana Dyba, Darja Shkurljateva
Suomennos: Kristiina Paananen
Kuva: Marina Shkurljateva

Helluntain henkeä Tuutarissa

Tuutarin seurakunnassa vietettiin 7.6. Länsi-Inkerin ja Pietarin rovastikuntien yhteistä helluntaijuhlaa, joka alkoi Mooses Putron juhlaesillä Kirkonmäen vanhalla hautausmaalla, lähellä sitä paikkaa, jossa vanha kirkko aikoinaan sijaitsi. Messun pitopaikalla oli oma symbolinen merkityksensä, sillä urkuri Mooses Putro oli syntynyt Tuutarista. Kaksi-kielisessä messussa liturgina palvelivat Tuutarin kirkkoherra **Viktor Vorontsov** ja Pietarin lääninrovasti **Ivan Hutter**. Pyhän Marian kirkkoherra **Mihail Ivanov** saarnasi.

Juhla jatkui lounaalla ja ohjelmalla nykyisessä, kodikkaassa kirkossa. Gospel Riders -motoristien johtaja **Tapio Kyllönen** kertoi ryhmänsä toiminnasta ja yhteistyöstä mm. erään ortodoksin papin kanssa, joka johtaa sotahistoriallista OST-motoristiklubia. Juhlan puitteissa järjestyi lämmin ja mielenkiintoinen tapaaminen suomalaisten ja paikallisten motoristien kesken. Hatsinasta ja Pietarista oli saapunut venäläisiä

motoristeja varta vasten tapaamaan Gospel Riders -ryhmää.

Puheita pitivät lähetysohjaaja **Ivan Laptev**, diakoni **Igor Sherbaha** ja katekeetta **Mihail Nikulin**. Musiikkia esittivät pastorit Ivan Hutter ja **Leif Camp**, sekä paikallinen kuoro **Nikolai Kotsetkovin** johtamana. **Igor Sherbaha** esitti juhlavälillä kauniita, itse tekemiään lauluja.

Päivä oli monipuolinen, mielenkiintoinen ja veljellinen rakkauden täyttämä. Juuri sellainen tulee seurakunnan syntymäpäivä ollakin. *Sitä kaikki tuntevat teidät minun opeutuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus (Joh. 13:35).*

Teksti ja kuva: Tanja Shadrinova
Suomennos: KP

Kristityn sota-asu

Rzhevian Pyhän Luukkaan seurakunnassa pidettiin 25.-27.7. jokavuotinen perheleiri, jonka aiheena oli ”Kristityn sota-asu”.

Sentähden ottakaa päällemme Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahan päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne altius rauhan evankeliumille. Kaikessa

ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. (Ef. 6:13-17)

Teema säävytti ohjelmaa, joten leirillä vallitsi lähes ”sotatila”. Kesken raamattutunnin tuli ”hälytys”. Oli myös esterata, kenttäkeittiö, kentäsairaala hoitajineen ja tietenkin komentaja (kirkkoherra **Valeri Antipov**).

Lasten kanssa puuhasivat **Jelena Baranova**, **Olga Jevdakimova** ja **Anna Koregina**. Erityisen huomionarvoista oli paperista valmistettu sota-asu. Kakki viisi ryhmää pukivat yhden jä-

Lähetyisleiri Uralin rovastikunnassa

Uralin rovastikuntaan kuuluvassa Birs-kin kaupungissa oli 8.-10. elokuuta lähetyssseminaari. Shuarsola-Ljupersolan Sorta-seurakunnan vt. kirkkoherra **Aleksandr Mitjakov** kertoo, että seminaariin otti osaa paljon nuoria rovastikunnan eri seurakunnista.

- Keskustelimme mm. siitä, miten välittää ihmisille viesti Kristuksen rakkautesta, miten päästä teoriasta käytäntöön. Saatamme tuntea Raamattua hyvin, mutta on myös tärkeää viedä Jumalan rakkaus maailmaan. Tänä kesänä rovastikunnastamme osallistui useampi nuori Siperian lähetysmatkalle **Ivan Laptevin** kanssa, Mitjakov iloitsi. (IK)

Sisko Pörstiltä uusi kirja

Inkerin Kirkko -lehden entiseltä toimittajalta **Sisko Pörstiltä** (kirjailijanimeltään **Latvus**) on ilmestynyt uusi nuorten teos. *Kaksi sateenkaarta* kertoo saman suvun vaiheista, kuin vuonna 2011 julkaistu *Kaukana omalta maalta*. Uudessa kirjassa kuvataan 1990-luvun Venäjää ja paluunmuuton ristiriitaisia tuntemuksia inkeriläisperheessä nuoren tytön näkökulmasta. Teoksen on kustannut WSOY. (IK)

senensä ritariksi, jolle oli valmistettu kypäri, haarniska, kengät, miekka ja kilpi. Kun asu tuli valmiiksi, järjestettiin turnaus (tyynysota), jossa selvitettiin voittaja.

Sää oli tänä vuonna suurenmoinen ja kaikki halukkaat pääsivät pulahtamaan Volga-jokeen. Iltaohjelma muodostui Raamattu-aiheisista sketseistä ja **Natalja Antipovan** lavastamasta esityksestä ”Aseet”. Iltahämärässä istuttiin nuotion ympärillä ja paistettiin lettuja.

Teksti: Natalja Antipov
Suomennos: Liliann Keskinen

Raamattua englannin kielellä

Perinteinen englannin kielien leiri Keltossa pidettiin 16.-20. kesäkuuta. Osallistujia oli noin 35, iältään 7-14 -vuotiaita. Osallistuminen oli avointa kaikille, ei ainoastaan seurakuntalaisille ja luterilaisille. Leirikoordinaattori **Alina Uimanan** kertoi, että ohjelma oli varsin tiivis. Lapset lauloivat, tekivät käsitöitä, valmistivat sketsejä, osallistuivat yhteiseen ohjelmaan ja työskentelivät ryhmissä.

Amerikkalaiset vapaaehtoiset pitivät huolta siitä, että oppiminen oli sekä hauskaa että tehokasta. Lapset jaettiin ryhmiin iän ja kielitaidon mukaan. Jokaisella ryhmällä oli oma opettaja ja oma tulkkki. Nuorin opettaja, **Alexander Taddei**, oli vasta 12-vuotias.

Amerikkalaisten ryhmän joh-

taja pastori **David Breidenbach** kuvaili omia vaikutelmiaan:

- Toimin pastorina luterilaisessa kirkossa Amerikassa, New Mexican osavaltiossa. Olen hyvin iloinen, että tulini Kelttoon. Vastaanotto oli lämmin, ja lapset ovat aivan ihania! On aina ilo katsella, miten he oppivat ja kasvavat. Se on uskomaton kokemus. Kumppanuus ja kanssakäyminen luterilaisten kirkkojen välillä on erittäin tärkeää. Haluamme pitää yhteyttä ja vaalia ystäväyhtä, vaikka poliittinen tilanne korostaa erojamme. Kristuksessa olemme kaikki yhtä. Me olemme veljiä ja sisaria keskenämme.

Teksti ja kuvat: Darja Shkurlyateva
Suomennos: KP

Lapset opiskelivat kesällä Keltton kirkossa englannin kieltä vaihtelevin ja mielenkiintoisin tavoin.

Arshanin kylässä tulvi

Inkerin kirkon diakoni **Sergei Shilovski** asuu perheineen Siperiassa Arshanin kylässä, Itä-Sajanin vuorijonon juurella. Hänen luonaan oli kesäkuun lopulla majoittuneena kolme amerikkalaista aktiologista, loput olivat Tunkan alueen hallinnollisessa keskuksessa Kyrenissä.

Toisena yönä oli raju ukkosmyrsky. Ulan-Uden seurakunnan kirkkoherra **Vladimir Nikiforov** vaimonsa kanssa yöpyi viiden kilometrin päässä Arshanista. Aamulla he saivat tekstiviestin, että Arshanissa on tulva. Sitten Kyrenistä soitettiin ja pyydettiin pelastamaan amerikkalaiset tulvan keskeltä. Poliisi ei kuitenkaan päästänyt tiesulusta läpi.

Kylän poikki virtaavan joen yli menevä silta oli puoliksi tuhoutunut, eivätkä autot päässeet kulkemaan sitä pitkin. Joen toisella puolella asuvat olivat siten loukussa. Tulvavesi ja vuorilta vyörynyt muta ja kivet olivat vaurioittaneet taloja ja autoja. Yksi kuolonuhri oli varmistunut, muutamia loukkaantunut. Amerikkalaiset haettiin myöhemmin pois hätätilaministeriön avustuksella.

Tulvatuhojen korjaamiseen menee kuukausia. Kylän tärkein elinkeino on turismi ja monelle juuri kesäaika tuo suurimmat tulot.

Herra varjeli niin, että seurakuntalaisten omaisuus ja terveys säilyi. Ongelmaksi muodostui puhtaan juomaveden puute. Tulvavesi oli peittänyt kokonaan kerrostalojen ensimmäisen kerroksen.

Lomailemassa olleet lapsiryhmät evakuoitiin. Jotkut turistit halusivat jatkaa lomaansa kaikesta huolimatta. Kylän halki virtaavan Köngörga-joen uomassa sijaitsee mineraalivesilähde, jonka mukaan kylä on saanut nimensä ja suuri syy siihen, miksi turistit kylään tulevat. Nyt vettä pulppusi vain pienenä norona kapeasta putkesta. Arshan tarkoittaa puhdasta tai pyhää lähdettä.

Teksti ja kuva: Anitta Lepomaa
- Lähetysohjekijä, Ulan-Ude

Kesällä riehunut myrsky ja sen aikaansaama tulva tekivät tuhoja Burjatiassa, Baikalin eteläpuolella sijaitsevassa Arshanin kylässä. Alueella asuu Inkerin kirkon seurakuntalaisia, jotka varjeltuivat onnettomuudessa.

DIAKONIATYÖSSÄ TUHKASTA NOUSEE

Teksti: Galina Fisher, Raili Mäkitalo, Kristiina Paananen
Suomennokset: Miina Makkonen
Kuvat: Slava Ostanin, Kristiina Paananen

UUTTA ELÄMÄÄ

Novosibirskin seurakunnasta vierailaan lasten tuberkuloosiparantoloissa. 5-7 -vuotiaita lapsia, isommat ovat toisessa parantolassa. Monen lapsen vanhemmat ovat alkoholisteja, narkomaaneja tai istuvat vankilassa.

Inkerin kirkko toteuttaa kristillistä palvelutehtävänsä seurakuntien diakoniatyön ja omien laitostensa kautta. Kirkon omistuksessa on neljä vanhainkotiä, Viipurissa sijaitseva lasten turvakoti Dikoni sekä Siperiassa, Novosibirskissä, vapautuille vangeille tarkoitettu väliaikainen koti, ”Puolimatkan talo”.

Diakoniatyössä painopiste on seurakuntien tekemän diakoniatyön tukeminen ja kehittäminen. Tehtävästä huolehtii seurakuntien edustajista koostuva diakoniatoimikunta. Se vastaa myös seurakunnissa toimivien vapaaehtoisten diakoniatyöntekijöiden kouluttamisesta sekä kirkon omistami-

en laitosten henkilökunnan lisäkoulutuksesta yhdessä Teologisen Instituutin kanssa.

Inkerin kirkolla on erillinen diakoniarahasto, josta diakoniatoimikunta myöntää avustuksia erityisen vaikeaan taloudelliseen tilanteeseen joutuneille yksityisille ihmisille. Olennaista on, että avunpyynnöt tulevat paikallisen seurakunnan kautta, ei suoraan ihmisiltä. Seurakunnat voivat anoa rahastosta tukea myös omiin projekteihinsa.

Saratovin palvelevat diakonissat

Pyhän Johanneksen seurakunnassa Saratovissa toimii suunnitelmallisesti kolme aktiivista diakonissaa. Heidän työhön-

sä sisältyy niin sielunhoitoa kuin konkreettista apua sairaille, iäkkäille ja kriisitilanteessa oleville. Diakonissat käyvät säännöllisesti katsomassa sairaita hoitolaitoksissa ja kodeissa. Tarvittaessa seurakunta auttaa sairaita myös taloudellisesti.

Diakoniaryhmä järjestää viikoittain teetarjoilun jumalanpalveluksen jälkeen ja huomioi seurakuntalaisten syntymäpäivät sekä muut tärkeät tapahtumat. Se organisoii myös seurakunnan juhlia sekä retkiä ja osallistuu keskustelutilaisuuksien ja erilaisten seminaarien järjestämiseen.

Tiedätkö millainen maailma oli,
kun olin juuri luonut sinut?
Tiedätkö miten paljon sinua rakastin?
Annoinhan Poikani sinun edestäsi!
Loin väsymättä kuusi päivää ja kuusi yötä,
avatakseni silmiesi eteen
Kaikkivaltiaan rakkauteni, joka kestää iäti.
Sen rakkauden, jota ei voi saavuttaa järjellä!
En voisi rakastaa sinua enemmän.
Annoin kaiken, mitään säälimättä – rakkaudella!
En anna käskyä, vaan pyydän sinua:
Tee sinäkin lapseni jotain minun vuokseni!
Älä mene kauas, älä etsi syvältä.
Älä turhaan ponnistele järjelläsi!
He, joiden puolesta pyydän, ovat sinua lähellä.
Katsahda ympärillesi ja näet heidät kyllä!

Materiaaliseen apuun sisältyy ”Autamme toinen toisiamme” -keräys ja sitä kautta saatujen vaatteiden, kenkien, lelujen ym. jakaminen. Vuosittainen ”Sosiaalista apua arkipäiväämme” -projekti on suunnattu vähävaraisille perheille. Sen kautta monilapsiset perheet saavat ruoka-apua jouluna ja pääsiäisenä.

Saratovin seurakunta on pitkään auttanut lasten kuntoutuskeskusta, johon orvot vammaiset lapset tulevat sairaalahoidon jälkeen. Tämän lisäksi diakoniatyö tukee kaupungissa olevan koulukodin lapsia.

- Diakonia on työtä, jossa tuhkasta nousee uutta elämää. Se on huolenpitoa ja rakkautta. Herra huolehtii Sanansa kautta meistä kaikista. Meidän tulee olla avoimia Jumalan ja ihmisten edessä, toteaa Galina Fisher, yksi Saratovin diakonissoista.

Helpotusta sairaille lapsille Karjalassa

Kalevalassa käynnistyi syksyllä 2012 diakoninen projekti sairaitten lasten tukemiseksi. Taustalla oli Nurmeksen seurakunnan saama testamenttilahjoitus. Lähetystyöntekijä Raili Mäkitalo (ELY) kartoitti apua tarvitsevia lapsia kolmen paikallisen työntekijän kanssa. Heistä yksi oli sosiaalityöntekijä ja toinen vammaisten lasten hoitaja. Avustettavia lapsia löytyi toistakymmentä. Heidän tarpeitaan kuunneltiin ja tarkkailtiin kotikäynneillä huolella.

Lahjoituksen turvin ryhmä hankki lapsille erilaisia virike-

ja muita pelejä, käden motoriikkaa vahvistavia erikoisaskartelusaksia, ortopedin määräämiä kenkiä ja rollaattoreita seisoamisen ja kävelyn tueksi. Lapsille pidettiin Kalevalan kirkossa myös oma leirinsä, johon osallistui kolmetoista lasta.

Osa taloudellisesta tuesta meni lasten lääkärikäynteihin sekä saattajien matkakuluihin. Mukana oli esimerkiksi syöpää sairastavan lapsen aivokirurgilla käynnit Moskovaan, kuin myös kontrollikäynnit ja lääkekulut leikkauksen jälkeen. Yksi liikuntarajoitteinen poika pääsi kuntoutusleikkaukseen.

- Tietävästi yksi luettelossa olleista lapsista on avustuksen ansiosta pääsemässä jaloilleen. Yksi perhe on saanut voimia ja rohkaisua elämäänsä. Joku lapsista pystyy ajan kanssa motorikan vahvistuessa tasavertaiseen työskentelyyn muiden lasten kanssa. Muutama lapsi perheineen on saanut mahdollisuuden tutustua paikalliseen luterilaiseen seurakuntaan, luettelee Mäkitalo projektin tuloksia.

Yhdessä heikompien puolesta

Kahdessa vuosikymmenessä Inkerin kirkon diakoniatyö on kehittynyt valtavasti. Työstä vastaavat nykyään paikalliset, rohkeat ja ammattitaitoiset työntekijät, jotka tuntevat oman maansa kulttuurin. Suomalaisten rooli humanitaarisen avun, ”mustien jätesäkkien”, tuojana on vaihtunut erilaisten projektien taloudelliseen tukemiseen, mikä kirkon kannalta on oikea kehityssuunta.

Yhä useammin Inkerin kirkolta kysytään, millaista apua se itse toivoo. Siihen kirkko mielellään vastaa ja esittelee erilaisia vaihtoehtoja osallistua ja auttaa. Niistä voi lukea myös tästä lehdestä.

Inkerin kirkon suomenkielisiltä verkkosivuilta löytyy yhteistyöhön käytännön vinkkejä. Kirkkohallituksen hyväksymä Väylämerkit on luettavissa etusivulla olevasta Ystävyysoiminta-valikosta.

Dikoni

- TURVAA LAPSILLE JA ÄIDEILLE

Hoivaa ja huolenpitoa, asiantuntija-apua, ruokaa, vaatetta, lämmin yösi ja sanoma rakastavasta Jumalasta. Tätä kaikkea tarjoaa Inkerin kirkon turvakoti Dikoni Viipurissa hädänalaisessa tilanteessa oleville lapsille ja heidän perheilleen.

*Teksti: Darja Shkurljateva, Veronika Shutova, Tuulikki Vilhunen, Kristiina Paananen
Suomennokset: Miina Makkonen, Kristiina Paananen*

Tärkeintä työssämme on rakkaus. Vain se voi muuttaa lapsia ja heidän vanhempiaan, toteaa Dikonin johtaja Viktoria Shutova.

Vuoden 2012 loppuun mennessä tilat saatiin kokonaan kunnostettua. Käytössä on nyt kolme makuuhuonetta, kaksi huonetta leikkimiseen ja läksyjen tekoon, sekä keittiö-ruokasali ja saniteettitilat.

Tänä vuonna Dikonin kautta on tukea jossain muodossa saanut 120 perhettä. Keskuksessa on käynyt 50 lasta, joista 25 ruokitaan päivittäin ja 14 myös yöpyy siellä.

Dikoni toimii tiiviissä yhteistyössä Viipurin sosiaaliviranomaisten ja koulujen kanssa. Usein lapset tulevat keskukseseen koulun ilmoituksen perusteella. Tekemästään työstä Dikoni raportoi kuu-kausittain sosiaaliviranomaisille. Apu ja yhteistyö ei pääty lasten aikuistuesssa, vaan jatkuu laajan verkoston kautta, jotta nuoret pääsisivät itsenäisen elämän alkuun.

Taloudellista tukea Dikoni saa Suomen Lähetysseuralta, Kirkon Ulkomaanavulta sekä Liikemiesten Lähetysliitolta. Lisäksi jonkin verran avustusta tulee Ruotsista ja Norjasta. Venäjän valtio osallistuu lasten koulunkäynnin kustantamiseen.

“Tärkeintä työssämme on rakkaus”

Dikonin ja Viipurin luterilaisen seurakunnan suhteet ovat läheiset. Seurakunnan nuoret ovat vapaaehtoisesti auttaneet mm. remonteissa ja Dikonin lapset osallistuvat seurakunnan toimintaan. Nuorten joukosta Dikoni sai reilu vuosi sitten myös uuden johtajan, ambulanssilääkäri **Viktoria Shutovan**.

- Minulle Dikoni on toinen koti. Rakastan lapsia, joita kasvatamme ja toivon vilpittömästi, että he menestyisivät elämässään, energinen Viktoria toteaa.

Viipurissa elää paljon köyhyysrajan alapuolella olevia perheitä. Kaupunkiin kuuluu useita kyliä, joissa on paljon alkoholismia, minkä seurauksena lapset jäävät heitteille. Dikonin

ansiosta perhe voi säilyä kokonaisena.

- Meidän puoleemme kääntyi esimerkiksi yksinhuoltajaäiti, jolla on viisi lasta. Hän oli menettänyt työnsä, eikä lasten isä auttanut mitenkään. Perhe heitettiin asunnosta ulos, lapset eivät käyneet koulua ja äiti oli kadottanut henkilöllisyyspaperinsa. Tällä hetkellä perhe asuu Dikonissa. Lapset käyvät hyvällä menestyksellä koulua ja harrastavat urheilua. Äiti on saanut uudet paperit ja löytänyt työpaikan. Nyt yritämme ratkaista heidän asutuskysymyksensä.

Shutovasta itsestään tuli viime vuodenvaihteessa neljän lapsen huoltaja.

- Lapset olisi pitänyt lähettää lastenkotiin, koska heidät oli huostaanotettu vanhemmiltaan. He olivat jo olleet lastenkodissa, jossa muut lapset ja

kasvattajat olivat kiusanneet heitä. Lapset olivat ehtineet asua jonkin aikaa meillä Dikonissa, oppineet luottamaan meihin ja lakanneet kapinoimasta. En voinut antaa heitä pois ja sallia joutumasta uudestaan lastenkotiin, Shutova selittää isoa päätöstään.

Lasten turvakoti DIKONI:

- tukee ja auttaa vaikeassa elämäntilanteessa olevia lapsia ja heidän perheitään
- antaa asiantuntijaneuvontaa (juristi, lääkäri, psykologi)
- auttaa perheväkivallasta kärsiviä äitejä
- tarjoaa maksuttoman ruokailun, vaatteet, sairaanhoidon ja vapaa-ajanviettomahdollisuuksia alaikäisille lapsille
- osallistuu prosessiin, jossa lapsi palautetaan perheeseen tai kouluun
- tekee yhteistyötä eri tahojen kanssa alaikäisten lasten syrjäytymisen ja rikollisuuden ehkäisemiseksi

Jos haluat tukea Dikonin toimintaa, voit ottaa yhteyttä Inkerin kirkon rovastikuntakoordinaattori Jukka Paanaseen: Puh. +7 911 986 7453, paananen71@gmail.com

Yllätysten leirillä

Kesällä Dikonin lapset pääsivät kolmeksi viikoksi leirille, joka pidettiin Kanneljärven lähellä. Lapset olivat innoissaan.

- Minä pidän leirillä kaikkein eniten yllätyksistä! Kävimme esimerkiksi veneilemässä ja mönkijäajelulla! Tämä on paras leiri maan päällä!, vakuutti **Ilja**, 9 vuotta.

- Meille tuli suomalaisia moottoripyörillä - motoristeja! Ja me saimme kokeilla heidän varusteitaan, liivejä ja kypäriä. He lauloivat meille ja antoivat nimikirjoituksia. Minulla on nimimari T-paidassani!, 10-vuotias **Tamara** kehuskeli.

Dikonissa opetetaan lapsia elämään kurinalaisesti. Siksi leirillä käytettiin paljon aikaa urheilemiseen. Viktoria Shutova perustelee, että vahva ja terve lapsi pystyy tekemään itse päätöksiä ja voittamaan elämässään esteitä.

“Pyhiinvaeltajan tiellä” lasten tuli kulkea sidotuina silmin “enkelin” (aikuisen) saattamana köydestä kiinni pitäen haastavalla tiellä, jossa odotti testejä.

- Päättämme aina itse, vastaammeko pahaan kyllä vai ei. On tärkeää oppia olla menemättä mukaan pahaan. Ei saa eksyä omalta elämänpolultaan. Kun kuljet sillä, mene rohkeasti ja varmasti eteenpäin, vaikka joskus näyttäisi siltä, että ulospääsyä ei ole!, rohkaisi yksi leirin ohjaajista **Darja Evdokimova**.

Ensi kesänä Dikoni suunnittelee jälleen vievänsä asukkaansa luontoon. Viktoria Shutova kiittää kaikkia, jotka auttoivat tämän vuoden leirillä ja kutsuu mukaan uusia vapaaehtoisia. Lehtemme lukijoille hän lähettää terveisiä:

- Älkää tuomitko ihmisiä, vaan rakastakaa heitä. Silloin saatte nähdä, miten Jumala voi muuttaa tilanteen. Auttakaa. Älkää eläkö vain itseänne varten. Jumala palkitsee moninkertaisesti!

Ovet auki perhetyölle

Elina ja Hannu Heikkilä ovat avanneet oman kotinsa ovet perhetyön kurssilaisille. Kesällä vieraileva luennoitsija Saara Kinnunen (toinen oik.). Kuva Hannu Heikkilä

Inkerin kirkko aloitti pari vuosikymmentä sitten perhetyön, jonka painopiste on avioliittojen hoitamisessa. Seminaareissa ja koulutuksissa opetellaan vuorovaikutustaitoja avoimessa ja positiivisessa ilmapiirissä. Monessa rovastikunnassa on jo paikalliset vastuunkantajat, jotka haluavat jakaa oppimiaan asioita muillekin ja tukea heitä perhe-elämän kiemuroissa.

Tällä hetkellä perhetyötä johtaa lähetystyöntekijä, pastori **Hannu Heikkilä** työparinaan **Elina**-vaimonsa. He kiertävät seurakunnissa pitämässä seminaareja, järjestävät koulutusta kirkon koulutuskeskuksessa, konsultoivat seurakuntien työntekijöitä sekä antavat apua kriisitilanteissa.

Heikkilät ovat koonneet ympärilleen perhetyön ohjausryhmän, jonka kanssa työtä suunnitellaan ja tehdään yhdessä. Ryhmään kuuluu seitsemän henkilöä kolmen eri rovastikunnan alueelta. Hallinnollisesti perhetyö on Inkerin kirkon diakoniatoimikunnan alaista toimintaa.

Mitä ovien takana on?

Venäläisten perheiden suurin ongelma on sama kuin Suomessakin. Avioliitossa elämisen taitoja ei arvosteta kylliksi. Vuorovaikutustaidot ovat heikot ja halu nähdä vaivaa avioliiton hyväksi puuttuu usein.

Perhetyössä pyritään erityisellä tavalla ottamaan huomioon venäläinen konteksti. Avioerot ovat Venäjällä yleisempiä kuin Suomessa, samoin perhevä-

kivalta. Alkoholien runsas käyttö koskettaa monia perheitä. Nuorten perheiden on taloudellisista ja kulttuurisista syistä vaikea itsenäistyä vanhemmistaan.

Perhetyön rikkaus on osallistujien avoimuudessa. Suomalaiset opettajat hämmästelevät sitä kysymysten määrää ja avoimuutta, mikä tulee esiin seminaareissa. Ihmiset haluavat saada tietoa ja käytännön apua ristiriitatilanteisiin.

Valoa ja uusia polunpäitä

Inkerin kirkon Teologisessa Instituutissa järjestetään perhetyön kursseja seurakuntien vapaaehtoisille. Viime marraskuussa luennoitsijana oli perheterapeutti **Saara Kinnunen** Suomesta. Kaksipäiväinen seminaari käsitteli vanhemmuutta. Kurssin jälkeen oli illalla tilaisuus vielä Kelton kirkossa. Sinne saapui lähes viisikymmentä henkeä kuuntelemaan luentoa ”Lapsi ja perheen kriisit”. Seuraavana päivänä jatkettiin Pyhän Marian seurakunnassa Pietarissa aiheella ”Parisuhteen palikat”.

Pyhän Marian seurakunnassa Elina ja Hannu Heik-

kilä opettavat kuukausittain. Kesäkuussa aiheena oli ”Suhteet vanhempiin ja sukulaisiin”. Tilaisuus kesti lähes neljä tuntia. Ristiriidat, vaikeat suhteet, katkeruudet, hylkäämiset ja monet kirjavat tunteet tulivat esiin ja herättivät keskustelua sekä avuntarvetta.

Hyvin usein ohjaajat kokevat itsensä pieneksi ihmisten tuskaa kuunnellessaan. Yhä tärkeämmäksi nousee ajatus yli ymmärryksen käyvästä Jumalan armosta. Mitä se on? Mitä se meille kullekin merkitsee? Toisaalta on tärkeää muistaa, että koskaan emme voi pilata kaikkea. Niin kauan kuin saamme elää, meillä on toivoa. Jumalan armo on jotakin valtavaa ja kaikenkattavaa.

Yhdessä ovia availemaan

Moskovan rovastikunnassa, Rzhevin seurakunnassa toimii **Antipovin** perhe. Isä **Vasilij** on pastori ja äiti **Natalja** hänen oikea kätensä. Rohkeus ja ilo, millä he toimivat ja antavat aikaansa perhetyölle, on rohkaisevaa. Tammikuussa he vetivät yhdessä Heikkilöiden kanssa kolmen päivän seminaarin. Kaksi senioriparia ja neljä nuorempaa paria toivat leirille hyviä näkökulmia avioliiton eri vaiheista.

Olga ja **Vjatsheslav Lebedev** Niznij Novgorodista ovat jo usean vuoden ajan aktiivisesti osallistuneet ja opiskelleet perhetyötä. He järjestävät seurakunnassaan seminaareja ja perheleirejä sekä käyvät puhumassa oman rovastikuntansa alueella perheen hoitamisen tärkeydestä. Uralin rovastikunnassa **Anna** ja **Aleksandr Mitjakov** työskentelevät Shuarsoolan pienessä seurakunnassa Marinmaalla. Pienillä varoillaan he ovat aloittaneet myös koululaisten iltapäiväkerhotoiminnan. Lasten kautta avautuu vanhemmillekin ovi seurakuntaan.

Oksana Grebenshikova palvelee vapaaehtoisena Pietarin Pyhän Marian seurakunnassa. Hän järjestää kerran kuussa Vapaa pääsy -tilaisuuksia, joiden teemat liittyvät avioliittoon ja perhesuhteisiin. Hänen iloisuutensa ja positiivisuutensa on tarttuvaa. Vaikka aiheet ovat usein kiipeitä, niin silti myös iloa ja naurua riittää.

Teksti: Elina Heikkilä – Lähetystyöntekijä (Suomen Lähetysseura)

Vasilij (vas.) ja Natalja Antipov Rzhevistä tekevät perhetyötä omassaseurakunnassaan.
Kuva Kristiina Paananen

Perhe-elämän kysymyksiä

Muurmanskissa

Seurakuntamme on toiminut yli 20 vuotta, joten aikoinaan pyhäkoulussa ja nuorisotyössä mukana olleet lapset ovat aikuistuneet ja joillakin heistä on jo omat perheensä. Aktiivinen lapsi- ja nuorisotyö tuo lasten ohella heidän vanhempiaan seurakuntaan. Kokonaiset perheet tulevat jumalanpalvelukseen ja sen jälkeen istuvat yhteisen pöydän äärelle keskustelemaan. Tällainen yhteys tekee seurakunnasta hengellisen perheen. Seurakunnassa tutustuneiden nuorten keskuudessa myös syntyy joskus seurustelevia pareja, jotka sitten solmivat avioliiton.

Viime maaliskuussa seurakunnassamme pidetty perheseminaari oli suunnattu muillekin kuin aviopareille. Ensimmäisenä iltana eri-ikäisiä ihmisiä kokoontui kuulemaan aiheesta ”Mitä on perhe-elämä?”. Nykyään perheet usein hajoavat ja ympärillämme on paljon yksinhuoltajaperheitä. Yleisen mielipiteen vaikutuksesta monet nuoret perustavat ns. avoliiton, mutta todellisuudessa he kristillisen käsityksen mukaan elävät haureudessa.

Toiseen seminaaripäivään otti osaa 10 avioparia, heidän joukossa yksi lähiaikoina avioituva pari. Päivän aiheita olivat ”Suhteemme vahvuudet, mahdollisuudet ja näköalat”. Illalla hiljennyimme rukoukseen ja tunsimme, että keskeisimmämme on Hän, joka huolehtii perheidemme kestävydestä. Seminaarin vetäjät sanoivat toivonsa, ettemme rakentaisi suhdetta aviopuolisoon omien tunteidemme, vaan Jumalan Sanan varaan.

Sunnuntaina jumalanpalveluksen jälkeen seurakuntalaiset kokoontuivat kirkkoherran luokse seminaarin päätökseen, jossa aiheena oli ”Iloa ja voimaa arjessa”. Viikonlopun tehtävät, keskustelut ja luennot koskettivat meitä kaikkia. Seurakuntalaisten aktiivisuus kertoo siitä, että tätä työtä on tarpeellista jatkaa. Toivomme, että keskuudestamme löytyy aviopareja, jotka olisivat valmiita palvelemaan perhetyön saralla.

Teksti: Aleksandr Voltshok – Muurmanskin srk:n kirkkoherra

Suomennos: Vladimir Dorotny

TURVALLINEN VANHUUS PALVELUTALOSSA

Kelton sosiaalis-diakoninen palvelukeskus

- perustettu 1993 (nykyinen rakennus 1995)
- siirtyi Inkerin kirkolle v. 2006
- väliaikaisosastolla paikkoja 24, asukkaita 22 (4 inkeriläistä)
- kotipalveluosastolla 5 sosiaalityöntekijää tekee kotikäyntejä
- johtaja Irina Shkoldina
- puh. Suomesta: 7 (81373) 75578

Kikkerin palvelutalo

- perustettu 1993 (uusi rakennus 1997)
- siirtyi Inkerin kirkolle v. 2012
- paikkoja 36, asukkaita 36 (5 inkeriläistä)
- 6 asukasta rivitaloissa
- työntekijöitä 19
- vieraspalvelut: ruokailu max. 25 hengelle, majoitus max. 25 hengelle
- johtaja Aleksandra Seliverstova (puhuu englantia)
- puh. Suomesta: 7 (81373) 57657

Maria-koti Tervolassa

- perustettu 1994
- paikkoja 30, asukkaita 29 (8 inkeriläistä)
- työntekijöitä 16
- vieraspalvelut: ruokailu max. 30 hengelle, majoitus max. 7 hengelle
- johtaja Lilja Stepanova (puhuu suomea)
- puh. Suomesta: 7 (81371) 66567

Taitan sosiaalis-diakoninen palvelukeskus

- perustettu 1992
- siirtyi Inkerin kirkolle v. 2004
- paikkoja 26, asukkaita 30 (2 inkeriläistä)
- työntekijöitä 17
- vieraspalvelut: ruokailu max. 50 hengelle, majoitus lastenkodissa max. 20 hengelle
- johtaja Mirja Vypiralenko (puhuu suomea)
- puh. Suomesta: 7 (81371) 52520

Inkerin kirkon uudelleen nousun myötä 1990-luvulla erityistä huomiota sai työ inkeriläisvanhusten hyväksi. Inkeri-projektin puitteissa Pietarin alueelle perustettiin vuosina 1992-1996 kolme palvelutaloa ja kaksi päiväkeskusta Suomen sosiaali- ja terveysministeriön tuella yksinäisten, sosiaalihuollosta osattomien vanhusten ja invalidien auttamiseksi.

Nykyään Inkerin kirkon omistuksessa on neljä hyvin varustettua palvelutaloa, joissa vanhuksat saavat inhimillistä huomiota, hoivaa, välttämättömät lääkkeet ja hygieniatarvikkeet. Etusijalla ovat äärimmäisessä köyhyydessä elävät vanhuksat, riippumatta heidän kansallisuudestaan tai uskonnostaan. Hengellistä hoitoa tarjoavat niin Inkerin kirkon seurakunnat kuin myös ortodoksikirkosta kutsutut papit.

Palvelutalojen toimintaa tukevat taloudellisesti Inkerin kirkon diakoniatuomikunta, joillakin paikkakunnilla kunnan sosiaalitoimi ja paikallinen Inkerin kirkon seurakunta. Suomesta tukea antavat ev.lut. kirkon seurakunnat, Suomen Lähetysseura, erilaiset yhdistykset ja yksityishenkilöt.

*Teksti: Kristiina Paananen
Kuvat: Diakoniatuomiston arkistot/ KP*

Vierellä kulkija

Kasvoin Uralilla pienessä Kirova-Tseptsin kaupungissa. Neuvostoliiton aikaiset ihmisten muutot ja joukkosiirrot toivat vanhempani yhteen. Äitini syntyi Mordvassa, josta hänen perheensä siirtyi Karjalaan Stalinin aikana. Isäni juuret olivat taas Valkovenäjällä, josta perhe muutti Pietariin ensimmäisen maailmansodan alkaessa.

Lapsena minua ei kastettu. Äidin äitini oli harras uskovaan ortodoksi. Äitini olisi halunnut käydä kirkossa, mutta tuolloin sitä ei pidetty hyvänä. Kodissamme vallitsi kuitenkin lämmin ja turvallinen tunnelma.

Opiskelin lääkäriksi Pietarissa, jossa tapasin mieheni. Muutimme Ukrainaan ja meille syntyi kolme lasta. Asuimme mieheni vanhempien talossa. Isoisä oli uskovaan ortodoksi ja hänen kanssaan kävimme useasti kirkossa. Muutettuaamme uudestaan Pietariin arjen kiireet veivät aikamme ja kirkossakäynnit harvenivat.

Inkerin kirkon toimintaan tulini mukaan nyt jo aikuisten lasteni kautta vuonna 1999. Lapset alkoivat käydä Kelton seurakunnan pyhäkoulussa. Seurakunnan bussi haki ihmiset jumalanpalvelukseen ja toi kotiin iltapäivällä. Minäkin aloin osallistua raamattutunteihin. Minut konfirmoitiin vuonna 2004 ja liityin seurakunnan jäseneksi.

Olen kotiutunut seurakuntaamme. Laulan kirkkokuorossa ja palvelen vapaaehtoisena esimerkiksi keittiössä. Viisi vuotta sitten palvelutalossa aukesi johtajan virka. Pääsyaatimuksena oli lääkärin tutkinto ja Inkerin kirkkoon kuuluminen. Tulini valituksi ja koin sen johdatuksena.

Vanhusten tilanne on nyt parempi kuin -90 luvulla. Eläkkeet ovat vähän korkeammat, mutta toisaalta kaikesta palvelusta pitää nykyään maksaa. Palvelutaloomme tulee vanhuksia, jotka tarvitsevat lisähoitoa ja tarkkailua, tai ovat sairastuneet demensiaan. Toivon, että vanhuksiin suhtaututtaisiin inhimillisesti, että he saisivat muilta arvostusta ja kokisivat itse olevansa arvokkaita.

Elämä katoavaisuuden keskellä tuntuu joskus raskaalta. Eräs asukkaamme, Alina, nousi aamulla virkeänä, keskustelimme ja vähän ajan kuluttua hän oli siirtynyt iankaikkisuuteen omissa sängyssään levätessään.

Kunnioitan vanhusten rohkeutta ja heidän rakkauttaan elämään. Eräänä päivänä naiset keskustelivat keskenään ja nauroivat sitten kovasti. "Suunnittelemmme tässä hautajaisiamme", he selittivät minulle. Täytyy olla rohkea, jotta voi puhua omasta kuolemastaan niin iloisesti!

Talon asukkaat suhtautuvat vaihtelevasti kristilliseen sanomaan. Eräs entisen kommunistisen puolueen työntekijä lähti aina pois hartaushetken alkaessa. Toinen oli taas hyvin epäroiva, mutta halusi silti kuunnella. Monet ovat niin dementoituneita, että on vaikea sanoa, mitä he ymmärtävät.

Itselleni rukous on erityisen tärkeää. Se on avautumista, jossa saan kosketuksen Taivaalliseen Isään. Rukous ei ole vain pyyntöjä, vaan kiitollisuutta kaikesta mitä ympärillämme on, koko elämästä.

*Teksti: Elina Heikkilä, lähetystyöntekijä
(Suomen Lähetysseura)
Kuvat: Lasse Kuukauppi*

Novosibirskin seurakunta Siperian rovastikunnassa on tehnyt vankilatyötä vuosien ajan. Joka viikko seurakunnasta vierailaan neljässä vankilassa, myös HIV-positiivisten ja tuberkuloosia sairastavien vankien osastoilla. Lisäksi vankien kanssa käydään kirjeenvaihtoa. Vuodesta 2012 Inkerin kirkolla on ollut Novosibirskissä "Puolimatkan talo", vapautuville vangeille tarkoitettu kuntoutuskeskus, joka on siltaan vankilan ja sen ulkopuolella odottavan maailman välillä.

Tulipalo tuhosi ensimmäisessä Puolimatkan talossa talvella 2013 kaiken muun, paitsi asukkaat ja heidän toivonsa.

Stas Maslov asui Puolimatkan talossa vankilasta vapautumisensa jälkeen kahdeksan kuukautta, kunnes palasi vaimonsa ja kahden tyttärensä luokse.

PUOLIMATKAN KOTI

- Vankilasta vapautuville vangeille tarkoitettu väliaikainen koti, jossa asukkaat voivat opetella tavalliseen arkeen kuuluvia asioita ja saada kristillistä opetusta
- Siunattiin käyttöön Novosibirskissä marraskuussa 2012
- Tuhoutui lähes täysin sähkövian aiheuttamassa tulipalossa helmikuussa 2013
- Uusi rakennus siunattiin joulukuussa 2013
- Kerrallaan asukkaita on noin 10 henkeä, he viipyvät talossa keskimäärin 2-8 kuukautta
- Päivittäiseen ohjelmaan kuuluvat aamu- ja iltahartaudet, päivisin asukkaat ovat töissä
- Keskuksen tavoitteena on itsekannattavuus, toistaiseksi se toimii pääosin ulkomailta saatujen lahjoitusten turvin

Valoa vangituille

Ajattelemattoman teon tai törkeän rikoksen takia vankilaan joutuneet ihmiset haaveilevat vapaudesta. Tavallisesti he ymmärtävät tällä sanalla fyysisistä vapautumista vankilan kahleista.

- Me kerromme vangeille aivan toisenlaisesta vapaudesta: vapautumisesta synnin kahleista ja vapaudesta Kristuksessa. Keskustelemme vankien kanssa Jumalasta ja kristillisestä uskosta. Opetamme kasteesta ja ehtoollisesta, ja teemme henkilökohtaista sielunhoitotyötä, kertoo Inkerin kirkon diakoni ja Puolimatkan talon työntekijä Vjateslav, Slava, Ostanin, joka itse on entinen vanki.

Vapautumisen haasteet

Pelkästään keskustelut sielun pelastuksesta eivät riitä, kun rangaistuksensa istunut ihminen astuu ulos vankilan portista. Entisten vankien kuntouttamista varten perustettiin Novosibirskiin kaksi

vuotta sitten Puolimatkan koti -niminen kuntoutuskeskus. Vankilassa kohdatuista tuomituista noin puolet hakee keskukselta apua vankilasta vapautumisen jälkeen. Uskoon tulleet entiset vangit yrittävät päästä irti entisestä elämästään, etsivät apua työllistymiseen ja asunnon hankkimiseen. He tarvitsevat myös hengellistä tukea.

- On todella tärkeää saada tällaiset ihmiset heti aktiiviseen toimintaan ja auttaa heitä ottamaan vastuuta voimiansa mukaisesta työstä, esimerkiksi kadun siistimisestä tai polttopuiden pilkkomisesta, Slava korostaa.

Vankilasta vapautuvat ovat joskus epätoivoisia tulevaisuutensa suhteen, mutta tulevat Puolimatkan kotiin mielellään. Paikan päällä he saavat tutustua talon tapoihin. He ymmärtävät hyvin, että keskus on kristillinen. Joskus se herättää tyytymättömyyttä, mutta pääosin asukkaat osallistuvat mielellään hartaushetkiin ja odottavat niitä.

Pettymyksen hetkiä

Vaikeinta vankien parissa tehtävässä työssä on päästä yli siitä, kun joku kuntoutusjakson jälkeen sortuu rikokseen ja päätyy uudelleen vankilaan.

- Ajoittain epätoivo valtaa mielen. Vain Jumala voi auttaa selviytymään kaikista vaikeuksista, Slava toteaa.

Toivossa Kristukseen ja hänen siunaukseensa ilmaantuu jälleen voima ojentaa hartautuneille auttava käsi.

Kevyt ja raskas paino

Pohtiessani Slavan kertomusta vankilatyöstä mieleeni tulee painonnosto. Urheilija harjoittelee ennen painonnostotangon luo menemistä. On olemassa paino, jonka hän nostaa helposti harjoittelun ansiosta. On myös raskas paino, jota ensimmäisen kerran nostessaan urheilija ottaa riskin. Kukaan ei tiedä, miten siinä tulee käymään.

Samoin on vankilatyössä. Hengellisen työn tekijä harjoittelee hellittämättä: tutkii Raamattua ja rukoilee. Tällä varustuksella hän uupumatta opettaa vankiloissa, avaa vangeille totuuden sanaa ja todellisen vapauden merkitystä. Tämä on "kevyt paino", jota hän luottavasti nostaa ja kantaa ihmisille.

On kuitenkin tilanteita, joihin on vaikea löytää selitystä. Esimerkiksi Puolimatkan kodin yhden asukkaan vastasyntyneen pienokaisen kuolema. Mistä löytää sanat surevien vanhempien lohdutukseksi?

Diakoni Slava Ostanin (oik.) kiertää vankiloissa ja lasten laitoksissa kertomassa todellisesta vapaudesta. Viime talvena mukana oli musisoimassa Igor Barantshikov Moskovasta.

Kuinka voi palauttaa toivon epätoivoisiin sydämiin? Kuinka voi auttaa kestäämään uskossa ja rukouksessa?

Slava Ostanin tietää omasta kokemuksestaan, että Jumala kuulee kaikki rukoukset ja siunaa ihmeellisellä tavalla.

- Olen varma, että Jumalan kanssa kaikki on mahdollista, hän vakuuttaa.

*Teksti: Oksana Dyba
Suomennos: Hanna Suopajarvi
Kuvat: Slava Ostanin*

Inkerin kirkkopyhä Lahden Joutjärven kirkossa

22.-23.11.2014

22.11. klo 16 venäjänkielinen messu
saarnaa pastori Arvo Soittu
klo 19 nuortenilta

23.11. klo 10 suomenkielinen messu,
saarna Inkerin kirkon piispa
Aarre Kuukauppi

Mukana tapahtumassa mm. Inkerin kirkosta
lähetysjohtaja pastori Ivan Laptev ja
Kelton kirkkokuoro.

Tulkkaukset kaikissa
tilaisuuksissa!

järjestäjä: Joutjärven seurakunta

TERVETULOA
KAIKKI YSTÄVÄT
LÄHELTÄ JA KAUKAAN!

INKERIN

KIRKKO
3/91/2014

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Julkaisija
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Päätoimittaja: Aarre Kuukauppi
Vastaava toimittaja: Kristiina Paananen
kristiina.paananen@gmail.com
Taitto: Philippe Gueissaz

Kirjapaino: Saarijärven Offset

Painosmäärä: 3000
Rek.numero: 77-9428

Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa:
Maalis-, kesä-, loka- ja joulukuussa.
Lehteen tuleva aineisto lähetettävä
vastaavalle toimittajalle edellisen kuun
alkuun mennessä.

Toimituksen osoite
Bolshaja Konjushennaja 8
191186 St. Petersburg
lehti.toimitus@inkerinkirkko.fi

Toimituksen postiosoite
Inkerin Kirkko -lehti, PL 189
53101 Lappeenranta

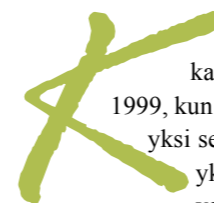
Tilauhinnat
Suomeen ja Venäjälle:
Jatkuva tilaus 19,95 €
Tilaus muihin maihin 25,00 €

Venäjänkielisen lehden voi tilata
erikseen. Hinnat Venäjän ulkopuolelle
25,00 € Tilauksessa mainittava:
Venäjänkielinen Inkerin Kirkko.

Tilaukset ja osoitteenmuutokset
Inkerin Kirkko -lehti
Ristikankaankatu 7
53600 Lappeenranta
lehti.osoitteet@inkerinkirkko.fi
puh. 045 3540440

Etukansi
Vienan Karjalaa.
Kuva Heikki Jääskeläinen

Välähdyksiä Venäjältä

Kesäkuun alkupuolella kuoli Olga, jonka luona pidin ensimmäiset seurat syksyllä 1999, kun aloitin työt Pushkinin kirkkoherrana. Taas yksi seurapaikka vähemmän. Kylässä asuu vielä yksi nuorempi sisaruspari, mutta he sanoivat käyvänsä jatkossa kirkossa.

Vähän myöhemmin olin harjoittelijan kanssa toisella Pushkinin kylällä, jossa on kaksi sisarusta. Kolmaskin oli, mutta hän kuoli jo vuosia sitten. Toinen sisaruksesta selitti harjoittelijalle, kuinka hyvä on olla suomenkielisissä seuroissa.

- Kun kirkossa on venäjänkielinen jumalanpalvelus, emme me sitä ymmärrä.

Sisarukset olivat lapsena Inkerissä ja sodan aikana Suomessa, josta heidät palautettiin Keski-Venäjälle. Karkotuspaikasta heidän perheensä lähti luvatta Viroon. 1940-luvun lopulla inkeriläisiä kutsuttiin Karjalaan töihin. Näidenkin sisarusten perhe oli vuosia lähellä Petroskoita, kunnes he lopulta saivat tulla takaisin Inkerinmaalle. He eivät juuri käyneet kouluja venäjäksi, ja koska ympäristö oli suurelta osin suomen- tai virokielinen, venäjän taito jäi puutteelliseksi.

Vielä siis on tarvetta kylätyölle, mutta vaikea sanoa, kuinka pitkään. Heinäkuussa Hatsinassa kuoli usea sellainen seurakuntalainen, jota olen käynyt katsomassa. Kymmeniä paikkoja on silti vielä jäljellä. Länsi-Inkerissäkin olisi muutamia seurakuntia, joissa ei kukaan käy katsomassa kyläin inkeriläisvanhuksia.

Inkeriläismummit ovat usein kovaa tekoa ja heillä on hyvä huumorintaju. Eräällä Pushkinin seurakunnan mumolla oli tikkejä otsassaan. Niiden päällä oli venäläistä desinfiointiainetta, joka on myrkyneä ja antaa aika hurjan kuvan tilanteesta. Kysyin, mitä oli tapahtunut.

- Olin kasvihuoneessa kohentelemassa tomaatteja. Halusin laittaa kepin tukemaan yhtä tomaattia. Mutta keppi olikin laho ja lensin päin kasvihuoneen rautarakennetta, joka osui otsaani. Verta tuli kuin siasta. Onneksi olin ottanut kännykän mukaan ja soitin pojalle. Kohta oli portin pielessä ambulanssi ja lapsetkin tulivat. Veivät minut sairaalaan, mummo selitti.

Tikkejä laitettiin useampi. Lääkäri sanoi, ettei luita ollut särkynyt. Kun seuraavan kerran kävin mummoa katsomassa, haava oli jo hyvin arpeutunut.

- Toiset maksavat suuret summat plastiikkakirurgiasta. Se rauta repäisi nenässäni olleen ison syyrän pois. Sain ilmaisen plastiikkakirurgian!, mummo veisteli.

Hän kertoi monta kertaa jo pyytäneensä Jumalalta, että pääsisi pois ajan vaivoista.

- Mutta sitten ajattelin, että mitä minä Jumalaa sillä vaivaan. Kyllä hän tietää minun aikani. On eletävä se, mitä annetaan!

Teksti: Pasi Hujanen
Kuva: Heikki Jääskeläinen

Kyläin sitkeät

Sokeripullaa ja maitoa

- Voi, kuink' on kaik' päivät hyvät päivät,

puhelee 90-vuotias ystäväni Rosa Aili Käiväräinen, tyttönimeltään Virolainen.

Rosa on yksi palvelutalomme neljästä inkeriläisvanhuksesta. Ystävyystimme hänen muutettuun Kelttoon viisi vuotta sitten. Rosa on kotoisin Uusi-Aution kylästä. Sodan aikana siellä jossakin kaukana pohjoisessa meren rannalla, missä oli kylmää ja pimeää, kuolivat hänen äitinsä, isänsä ja siskonsa. Myöhemmin Pietarissa kuoli hänen poikansa 46-vuotiaana.

- Sinne hautasin, mutt' Jumala toi minut kottiin 12 000 kilometrin päästä. Siell' minä kalastin kaikeat päivät nuotall' ja verkoill' kylmissä vesissä.

Istumme Rosan kanssa palvelukodin uudella, kauniilla lasiverannalla ja pyydän häntä kertomaan päivästään.

- Herään aamulla kuuden aikaan ja jo seitsemältä saan kahvia ja vehnäleipää. Oottelen murkinaa yhdeksän aikaan. On puuroa sekä kahvia tai teetä, niin oikein maitokahvia. Lähen ulos kävelemään, ja käyn oottelemaan lounasta.

Yhtäkkiä alkaa tulla mitä hauskimpia runoja.

- Minä elän kuin valkealla maalla. Katot on kakkaroista ja lihavat ovat siat siellä ja paistettuina juoksevat tiellä. Aletaan vuotella ruokahalluu. Elämä on silkkiä ja käännettynä nurinpäin tulloo rokoskaa, Rosa laskettelee iloisesti nauraen.

- Lounaaksi saamme perunaa ja lihaa ja sen jälkeen on lepoutunti. Kunhan heräämme saa'an maitoa ja sokeripullaa, ja vielä banaani, ja sitte myö lähen taas ulos kävelemään. Kuuen aikaan on perunaa ja lihaa, sen jälkeen käyään kinoa (TV) katsellemmaa. Yheksältä nukkumaa ja hyvin nukutaankin.

Jatkamme keskustelua ja Rosa kertoo, että kaksi kertaa viikossa on voimistelua ja sauna torstaisin. Viikoittain on hartaukshetkiä, laulutuokioita ja askartelua. Olenkin saanut monesti

ihailta vanhusten kädentöitä.

- Joka sunnuntai käyn kirkossa. En ajattele kuolemaa, vaikk' tulis toinen elämä, niin hyvä täällä on. Elä ja iloitse itkut ja murheet pois, elä ja nautitse. Jumala on ollut kaikessa mukana. Hän nostaa, kantaa ja pelastaa.

Aina tavatessamme Rosa sanoo minulle: "Jumala siunatkoon sinua kuin kalleinta aarrettaan." Voisiko parempaa siunausta saada, kuin minä saan tältä kovan elämän eläneeltä vanhuksetta. Ei katkeruutta, ei tyytymättömyyttä, vaan kiitollinen mieli Jumalaa kohtaan eletystä elämästä.

Onnellinen ja tyytyväinen Rosa Aili Käiväräinen lähtee päivän herkutteluhetkeen: sokeripullaa ja maitoa!

Teksti: Elina Heikkilä, lähetystyöntekijä (Suomen Lähetysseura)

Kuva: Lasse Kuukauppi